ÜZLETI AJÁNLAT

Bor Ferenc
Ságvár, 2012. 11. 19.

Drága mennyei Atyánk. Az Úr Jézus Szent nevében köszöntünk Téged a királyi székeden, és hálát adunk azért, hogy az Úr Jézus kiontott drága vére által, amely megtisztított bennünket, a Szent színed elé járulhatunk. Köszönjük Atyám a mai alkalmat. Hálát adunk Uram a növekedésünkért, amit Te adsz. Köszönjük Uram a Te végtelen szeretetedet, könyörületességedet és irgalmasságodat, amivel körülveszel bennünket.

Hálát adunk a növekedő kegyelmedért felettünk. Hálát adunk a Te Igédért, amit a rendelkezésünkre bocsátottál, hogy a hallgatása során hitet nyerjünk. Isteni fajta hitet, amely a hegyeket is meg tudja mozgatni, az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. Mert erre a dicsőséges névre minden térdnek meg kell hajolni a mennyen, a földön és a föld alatt.

Köszönjük Uram a nyitott szíveket, a halló füleket, a látó szemeket. Kijelentés, bölcsesség és tisztánlátás szellemét árasztjuk ki és megvalljuk, hogy a hallgatóság meghallja, megérti, befogadja és megcselekszi a hallottakat. Köszönjük drága Úr Jézus a teljes körű megváltást, amiben bennünket részesítettél. Minden dicsőséget Uram neked adunk, mennyen és földön az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. Ámen!

Köszöntsd a szomszédodat, és mond neki: van egy üzleti ajánlatom a számodra! Elérkeztünk a gyarapodásról szóló sorozatunk kilencedik részéhez. A mai tanítás címe: Az üzleti ajánlat.

Olyan jó, hogy ilyen nyitott szívvel fogadjátok az egész sorozatot, mert nagyon sokrétű, azt hiszem. Nem csak kimondottan a gyarapodásról szól, sokszor érintjük a gyógyulást és minden egyéb más kérdést is. A szeretet kérdését, a megbocsátás kérdését is érintettük a múlt héten.

Ennek kapcsán az Úr eszembe hozza a következőt, hogy amíg meg *nem bocsátunk* (ez csak rajtunk múlik, mert a döntésünktől függ), addig kint vagyunk a *hóhér* területén. S a hóhér pedig a kaszájával, vagy bárdjával hadonászik, és könnyen eltalálhatja azokat, akik kiléptek a szeretetből és nem tértek vissza a szeretet útjára.

Elhangzott ez a múlt héten is, csak nem ilyen formában és nem ezekkel a szavakkal, hanem olyan formában, hogy ne csodálkozzon az, aki *nem bocsát* meg, hogy valami rossz dolog történik az életében, mert egy ajtót hagy *nyitva* az ellenség számára.

Kezdjük a tanítást a Márk 10. fejezetében a *gazdag ifjú* történetével. Igazából Istennek egy *anyagi rendszerét* tárja elénk ez az igeszakasz, csak egy másik formában.

Márk 10,17-25

És mikor útnak indult, hozzá futván egy ember és letérdelvén előtte, kérdezi vala Őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?

Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.

Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem, felvévén a keresztet.

Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága volt.

Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!

A tanítványok pedig álmélkodának az Ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Tehát Isten *rendszerének* egy másik esetét tárja fel ez az igeszakasz, ez a történet. Ez a történet az egyik *legfélreértelmezettebb* eset. Mert ha nem a Szellem szemével nézzük, akkor bizony nagyon sok mindent bele lehet magyarázni, ami helytelen.

A hagyományos *világi* gondolkodás úgy gondolja, hogy ezt az ifjút Isten *szét akarta zúzni*, ki akarta *semmizni*. Azt mondta neki Jézus, hogy add el minden vagyonodat és *osztogasd* szét. Minekünk is bizonyára volt ilyen gondolatunk kezdetben, hogy miért kellene neki a vagyonától megválnia? A *félreértésnek* egyetlen oka van, az Ige iránti *tudatlanság*.

Mivel ez az ifjú nem tudta, hogy *mit tartalmaz* a szövetség, az Isten és az ember közötti szövetség, ezért ő Jézus mellett *elment*. Ismerte ugyan a törvényeket, ismerte a tízparancsolatot, de az ábrahámi *szövetséghez* sokkal *több tartozik*, mint ez a két dolog. Sokkal többet.

Azt tudjuk, hogy Isten *egyezséget* kötött Ábrahámmal, azaz szövetséget kötött és *ígéretet* tett bizonyos dolgokra, hogyha Ábrahám, azaz az ember engedelmes lesz (ez az ószövetségben történt), akkor Isten ezt és ezt megteszi az ő számára.

Később próféták támadtak és hozzátettek a szövetséghez. Ezeket leírták, hogy a később élők is hasznát vegyék mindennek. És ezek találhatók a Könyvben, a Könyvek Könyvében, ami nem más, mint a Szentírás.

Mielőtt ezen elkezdenél elmélkedni, bízd magad a János Evangélium 10,10 versének az *igazságára*. Ez az Ige a Bibliának a *vízválasztója*. Megmondja, hogy mit tesz a jó, mit tesz a *Jóisten*, és megmondja, mit tesz az örök *ellenség*, az ördög.

János 10,10

A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővölködjenek. Ámen!

Mit mond itt Jézus? Hogy van egy *tolvaj* és az jönni fog. És az ördög valamit el akar *venni* tőled. Viszont azt mondja tovább: Én, Jézus azért jöttem, hogy életetek legyen, *jó életetek* legyen, bőségben éljetek! És ez nagyon sok mindent takar.

A rejtett igazságnak a *feltárásában* nekünk a Szent Szellemre kell hagyatkoznunk. A Szent Szellem nem más, mint a Szent Lélek, amit a magyar fordítások Szent Léleknek hoznak. De az eredeti szövegben Szent Szellem van, ezért hívjuk mi helyesen Szent Szellemnek.

Hiszünk a Szentháromságban: az Atya, a Fiú és a Szent Szellem. Tehát látjuk itt a János 10,10-ből, hogy *nem Isten a pusztító*. Olvassuk el a Jakab 1,17-et. Mert *Istentől csak jó* származik. És a tudatlanság miatt mégis Istent vádolják az emberek, hogy már megint mit tett.

Már megint baleset volt, vagy betegség, illetőleg tragédia volt. De erről nem Isten tehet. A fonyódi alkalmon, akik hallgatták, azok már tudják, hogy az *oldás-kötés hatalma* az, ami a mi kezünkbe van. Nem Istentől kell várnunk azt, hogy valami történjen, hanem a hatalom a mi kezünkben van, nekünk kell lépni. Erre majd figyeljetek oda.

Jakab 1,17

Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. Ámen!

Honnan jön a *jó*? Felülről. Akkor a *rossz* csak honnan jöhet? Csak alulról, a füstös képűtől. Amikor te erre az *igazságra állsz*, hogy a jó fentről való, a rossz meg lentről való, akkor gyakorlatilag te *akadályozod* a sátánnak a csalásait.

Ne engedd meg, hogy egy percig is az ellenségre hallgass, mert be fogja neked bizonyítani, hogy Isten a betegség és a szegénység szerzője, és ezzel Ő alázatra akar tanítani. Továbbá azt is be fogja bizonyítani, hogy az ifjú azért nem nyert örök életet, mert volt pénze.

De ezt, egyiket sem tudod alátámasztani a Biblia Igéjével. Ha gazdag és a Lázár történetét nézzük… Gyermekként még úgy tanítottak, hogy a gazdag azért került a pokolba, mert volt pénze, a szegény meg azért került a mennybe, mert szegény volt.

De ahhoz, hogy a valaki a mennybe kerüljön, mi kell? Egyetlen darab *döntés*! Hogy én az örökkévalóságot egy *jó helyen* akarom eltölteni. Egy *döntés* kell és egy *megvallás* a Római levél 10,9-10 alapján.

Olvassuk el a János 8,44-et, és ne feledd el, hogy a sátán a *hazugság atyja*. Ő mindig félre akar vezetni. Mindig be akar csapni. Ez a szándéka. Ez a természete.

János 8,44

Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. Ámen!

Ez az Ige ugye nem nekünk szól. Mert amikor Jézus ezt mondta azoknak az embereknek, azok nem voltak újjászületve. Nem volt bennük az isteni természet. *Elveszettek* voltak mind. Ráadásul nagyon *vallásosak*.

Tehát akik nincsenek újjászületve, azok ilyen természettel rendelkeznek, mint az ellenség. S ez a természet a hazugság, a csalás, a becsapás. És a világban nagyon sokan erre építenek, hogy úgy szerzek magamnak egy kis vagyont, hogy lopok, ölök, pusztítok, becsapok, hazudok. De ez nem Isten természete.

Tehát térjük oda vissza, hogy ez az ifjú *gazdag* volt, mert azt mondja az Ige, hogy sok jószága volt. Abban az időben az *állatállomány* mértéke határozta meg a gazdagságot. Mi volt az ifjúnak a forrása, a gazdagságának a *forrása*? A szövetségnek a betöltése, a törvénynek a *betöltése*.

Mert azt mondja az Ige a 20. versben, hogy ezeket *megtartottam* az ifjúságomtól fogva. Ő ismerte a törvénynek bizonyos részét és azt igyekezett betartani. És aki betartotta, azzal ugye mi történt? Olvastuk korábban az 5Mózes 8,18-ban, hogy *Isten erőt ád* a gazdagságnak megszerzésére.

Az Isten ad egy *képességet* arra, hogy az Ő népe gyarapodni tudjon. És mi a célja ennek a gyarapodásnak? Hogy Isten be tudja bizonyítani, és meg tudja *szilárdítani* a szövetséget. A gazdagságon keresztül Isten a szövetséget meg tudja szilárdítani, és ez kézzelfoghatóvá válik valamilyen formában.

Kért-e az Úr ettől az ifjútól olyat, amit nem Ő adott volna? Ehhez meg kell értenünk két dolgot. Mindaz, amink van, azt mind *Istennek köszönhetjük*. A másik dolog pedig, az Úr *viszonzás nélkül soha nem kér semmit*!

Nem ő a tolvaj, aki elvesz, és azt mondja, hogy ennek búcsút mondhatsz. Hanem ha Ő *kér* valamit, akkor azt, mint *magot megáldja*. És hogyha egy magot a kiskertbe *elvetünk*, abból csak *több lesz*. Tehát Isten is *többet* és *jobbat* fog adni abból, amit Ő elkér.

A 21. versben olvashatjuk, hogy Jézus *megkedveli* őt. Helytelen az a gondolkodás, hogy Isten nem szereti a gazdagokat. Jézus ezt az ifjút *megszerette*, megkedvelte, még mielőtt arra kérte volna, hogy ossza szét a vagyonát. Fontos a sorrend is. Isten *szereti* az embert. Tegyünk egy megvallást: *Isten jó, Isten szeret és egy jó terve van velem!* Ámen!

Isten *szereti* az embert, mert az Ő *teremtménye*, az Ő kezének a munkája. És Isten a szeretetéből kifolyólag *olyat kért* ettől az ifjútól, ami *előnyös* lett volna a számára. S tudjátok hogy ez melyik Igével támasztható alá? A Lukács 6,38-al: adjatok és néktek is adatik, néktek is *visszaadatik*, olyan mértékkel, amilyen *mértékkel* mi vetünk.

Ha tovább olvassuk az Igét, akkor találkozunk egy olyan résszel, amikor Jézus azt mondta az ifjúnak, hogy egy fogyatkozásod van. *Hiányzott* valamije. Ez pedig nem más, mint a *szövetségből kapott működőképes kijelentés*. Ezzel nem rendelkezett az ifjú.

Ismerte az Írást, csak nem tudta, hogy ezeket hogyan kell működtetni. Igét ismerő embernek tartotta magát, mert azt mondta, hogy én ezeket gyerekkorom óta ismerem, és betartom. Jézus pedig *próbára tette* a hitét és az ismeretét. S ezen a próbán nem ment át.

Hogyha ő a vagyonát elosztja, szétosztja (tehát adakozik, vet, ahogy más szóval illethetnénk), akkor egy *mennyei folyószámlát* nyithatott volna. Azt mondja a felolvasott igerész, hogy *kincsed* lesz a mennybe. A kincs további jelentései: készlet, vagyon, kincstár, raktár.

Hogyha a keresztény *vet* Isten királyságába, akkor gyakorlatilag ő raktároz, egy *készletet* halmoz fel (nevezhetjük vagyonnak is), mert a mennyei folyószámlán gyűlni fog a vagyona. Ezt *nem értette* a gazdag ifjú. Szomorú lett és elment.

Jézus szándékosan *nem magyarázta el* neki, hogy miért kérte tőle ezt az áldozatot, hogy a vagyonát ossza szét a szegények között. Tudjátok miért nem? Azért, mert akkor *nem hitből* engedelmeskedett volna a kérésnek, hanem már üzleti, vagy akármilyen más meggondolásból.

Ha viszont az ifjú *kérte volna* Jézust, hogy magyarázza el, akkor megtette volna, mert a tanítványoknak is nagyon-nagyon sok esetben, amikor kérdeztek, elmagyarázta, megadta a *kulcsot* a számukra, hogy hogyan működnek ezek a dolgok. Tehát a tanítványok kezébe is adott kulcsot, amikor ők kérték.

Ha mi valamit nem értünk az Igéből, kérdezzük meg a Könyv Szerzőjét, s megadja a választ. Lehet, hogy valamikor egy kicsit hosszabb időbe telik, de meg fog jönni. Amikor Jézus valamit elmagyarázott, sohasem azzal a szándékkal tette, hogy az embert befolyásolja a szabad akaratába, hanem *tanított*.

Nagyon bízom benne, hogy én is tanítok, és nem befolyásolok senki abban, hogy mikor mit tegyen, mert az nem lenne jó. Lényeg az, hogy legyen *világos képünk* az Igéből, az alapelvekről, a szellemi törvényekről. S utána mindenki maga eldönti, hogy melyiket kívánja működtetni.

Ha az ifjú ismerte volna a szövetséget, akkor eszébe jutott volna a Példabeszédek 19,17, ami úgy hangzik, hogy *kölcsön ád* az Úrnak, aki segít a szegényen. És a kölcsön az nem kiadás, nem kidobott pénz az ablakon. A kölcsönt azt *vissza* szokták adni, legalább egyszeresen.

Példabeszédek 19,17

Kölcsön ád az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki. Ámen!

Azaz *kamatostól* kapja vissza. Meg vagyok győződve arról, hogy ez az ifjú az életének a *legnagyobb üzleti ajánlatát szalasztotta el*, amikor elsétált a lehetőség mellett. Nem értette. Az ismeret hiány miatt fordult ez elő. Nem ismerte Istennek a *gazdasági rendszerét*. És ez csak oda vezethető vissza, hogy nem fordított kellő *időt* az Írások *tanulmányozására*.

Gondolkodása *természetes gondolkodás* maradt. A gondolkodása a *pénzhez igazodott*, és nem az Igéhez. Azt feltételezte, hogy Isten *koldusbotra* akarja őt juttatni, amikor Jézus azt mondta, hogy add el minden vagyonodat és oszd szét a szegények között.

A *világ* természetesnek veszi, hogy Jézus nincstelen volt, a tanítványok szegények voltak, de a Biblia nem erről tanúskodik. Ha csak három *tanítvány* nevet említek: Péter, Jakab, és János, ők halászatból éltek, és több bárkával rendelkeztek. Ezen felül egy sereg szolgálójuk volt. Mi ez, ha nem *gazdagságra* utaló jel?

Jézus sem volt szegény. S tudjátok, ezt miből lehet látni? Hogy volt *kincstárnoka*. Igaz, hogy az Júdás volt, aki belenyúlt a kasszába, de volt pénztárnoka. Akinek nincs semmije, annak nem kell, hogy legyen egy kincstárnoka.

Következő gondolat az elolvasott rész vége felé: mily *nehezen mennek be* a gazdagok Isten országába. Ezen a tanítványok elálmélkodtak. Jézus szavai *megrázta* őket, mert ez ellenkezett a jómódú életvitelükkel és a világi gondolkodásukkal.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a gazdagok is a mennybe juthatnak, ha úgy *döntenek*. Mert nem a pénzen múlik, hogy valaki bejut a mennybe, hanem azon múlik, hogy Jézus a szívébe lakik-e vagy sem.

Sajnos a jómódúak nagy része, tisztelet a kivételnek, a *pénzben bízik* és a pénz az istenük. Majd én a pénzen mindent és mindenkit megveszek. És ebből indulnak ki, de egyszer csak beleütköznek a falba, mert nincs tovább.

Hallottuk ebben az igeszakaszban, amikor Jézus azt mondja az ifjúnak, hogy *jöjj, kövess* engem, felvévén a keresztet. Ez érdekes dolog megint. Ezek igen *jelentőségteljes* szavak: Jöjj, *kövess engem*. Tudjátok, hogy Jézus kit szólított így? Akikre *apostoli elhívás* várt. Tehát ez az ifjú nemcsak az *üzleti ajánlatot* szalasztotta el, hanem elszalasztotta az *apostoli hivatalát* betölteni.

A kereszt a következő, amit aztán megint félre szokták értelmezni és magyarázni. Hogy a kereszt az a betegség, meg a szegénység és mindenféle nyűg. Copeland olyan kijelentést

kapott erről, hogy a kereszt az *önző és szeretetlen embereknek* a csoportja, akiket nekünk *hordoznunk* szükséges, hitben és imában.

Az elöljárónk erről úgy tanított, hogy a kereszt nem más, mint az *elhívásunknak a felvétele*. Hogy beállunk a hivatalba, abba a szolgálatba, ahova Isten elhívott. A kettő nem mond ellent egymásnak, mert az elhívottaknak szolgálni kell az önző és a szeretetlen emberek felé is. Fordulj a szomszédod felé, és mond neki: Biztosítalak a szeretetemről! Hallelúja!

Fölmerülhet valakiben a kérdés, hogy nem lett volna jó ezt a fiatalembert – akinek apostoli elhívása volt –, a kiesett Júdás helyébe betenni? Ugyanis kitűnő üzletember volt, a szövetségben élt, és mégis *hátat fordított* az elhívásnak.

Az Úrnak van itt egy ígérete. A sok közül egy. Mindenki éber még?

Márk 10,29-30

Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem és az Evangéliumért,

Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövendő világon pedig örök életet. Ámen!

Hogyha ez a fiatalember az Úr Jézus kérésének megfelelően cselekszik, eladja a vagyonát, *elosztja* a bevételt a szegények között, akkor egy *mennyei folyószámlát* hozott volna ezzel létre. Kölcsönt adott volna az Úrnak.

S milyen hozamra, milyen *haszonra* számíthatott volna? Itt van az Igében, ahogy mondjátok. Százszorosát! Az Úr ígérete szerint *százannyit* kapott volna vissza. *Megtérült* volna az ifjúnak a vagyona.

Ahhoz, hogy egy mag tudjon teremni, Jézus elmagyarázza, hogy a magnak el kell halni. (Ján. 12,24. 1Kor. 15,36) Lehet, hogy tavasszal kíváncsi vagy, hogy kel-e már a borsó és kikapirgálod, de egy idő múlva az elvetett mag az elpusztul, elrothad, miután kicsírázik.

Tönkremegy, mert nincs már rá szükség. Megadta az életet az új kis csírának, a gyökérkezdeménynek, s arra a magra nincs szükség. Úgy is mondhatjuk, hogy feléli az új kis növény a magnak az erőtartalékait.

Az *új növény* pedig nem egy magot fog hozni, hanem a magoknak a *sokaságát*. De ahhoz, hogy teremjen egy mag, ahhoz annak el kell halni. A gazdag ifjú esetében az ő vagyonának is előbb el kellett volna *halnia* ahhoz, hogy nagyobb *hozamra* tegyen szert.

Amikor Isten áldásaiban járunk, tudnunk kell, hogy Ő a *sikerünk forrása*. Isten nemcsak azt szeretné, hogy mi magunk *áldottak* legyünk, hanem váljunk *áldáscsatornává* mások számára. Az áldáshoz pedig a kulcs az adás, a *vetés*. Ez nyitja meg az *ajtót* a növekedésre, a *gyarapodásra*.

Jézus maga is *működtette* a szellemi törvényt és meglepő mértékben *adakozott* a szegényeknek. Csak egy példát említek. Amikor volt az utolsó vacsora és Júdás eltűnt, akkor a tanítványok többsége arra gondolt, hogy Jézus elküldte őt *adakozni* a szegényekhez.

Ez is alátámasztja azt, hogy volt pénzük, adakozóak voltak, mert nyitva volt a szívük, és *működtették* Isten gazdasági rendszerét.

Szeretnéd, hogy neked is százszorosan *megtérüljön* a befektetésed? Nagyon jó lenne ugye? És ez nem Istenen múlik. Mert Ő a rendszerének a működését leírta, hogy hogyan működik. Nekünk kell ezt *megismerni*, megtanulni, hittel alkalmazni, *gyakorolni*.

Hozzáteszem, hogy *félelem nélkül*. Sok esetben azért nem működik kellőképpen a keresztényeknél ez a mennyei gazdasági rendszer, mert félnek. Félelem tölti el a szívüket, hogy mi lesz akkor énvelem, ha adakozok?

De a félelmet *kiszorítja* a szeretet, írja az 1János levele. (1Ján. 4,18) Mikor Isten *szeretetével* mi betöltekezünk, és túlcsordulásig vagyunk, akkor a félelmet ki tudja szorítani. Az első lépés, hogy adakozzunk félelem nélkül és hittel.

Isten azt *megforgatja* és visszaadja *megnövelt* mértékben. Ez a módja az isteni gyarapodásnak. Ilyen *kamatot* egyetlen bank sem kínál fel. S vannak keresztények, akik így is élnek. Valahol olvastam, hogy az alkalom végén, amikor a pásztor belenézett a perselybe, látta, hogy az egyik szent az egész fizetését odaadta.

Fölhívták telefonon, hogy ez nem tévedés? Miből fogsz megélni? Hát abból, amit az Isten *visszaáramoltat*. Nem tévedésből adta oda az egész fizetését. Istennek adta és ő hitt abban, hogy *visszakapja* a százszorosát, ebben az időben. Nem amikor a mennyben leszünk, nem akkor leszünk gazdagok. Már most azok vagyunk, mert mellénk van rendelve a Krisztusi örökség.

Márk 12,30-31

Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.

A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat Ámen!

Ez a *bővölködés* dolog a *szeretet* királyi törvénye alapján működik. A Galata levélben olvassuk, hogy a *hit csak szeretet által képes munkálkodik*. (Gal. 5,6) Ha nincs szeretet, a hit nem tud működni.

Ha nincs hit, vagy le van *blokkolva*, az olyan, mint mikor valaki behúzott kézifékkel megy autóval. Füstöl utána az egész utca. El tudod képzelni. Amikor a hitünk le van *blokkolva*, akkor ez a százszoros hozam *sem* tud működni. És semmi más sem. Mert Istentől csak *hit által tudunk elvenni* bármit is.

Nekünk is úgy kell törődnünk mások *szükségleteivel*, mint a saját magunkéval. A világ ezt *aranyszabálynak* nevezi, bár működését már *nem érti*. A vetés-aratás az.

Ahhoz, hogy az anyagi életünket *kormányozó* törvények jól működjenek, *hitet kell gyakorolni* ezen a területen. Sőt, mielőtt gyakorolnánk a hitet, ki kell *építeni* a hitet ebben. S ez egy folyamat. Lépcsőről lépcsőre lehetséges ez.

Először ne egy tengerjáró hajóra terjeszd ki a hitedet, hogy azt fogod beszólítani, hanem egy pár cipőre, mert arra már megvan a hited. De a tengerjáró hajóra még nem biztos, hogy megvan, vagy egy helikopterre. *Fokozatosság* és lépcsőzetesség. Senki nem a lépcső tetején kezdi. Alulról kell kezdeni mindent.

Példának hozom Kenneth Copeland édesapját, aki *tizedfizető* volt egész életében. De *nem hitt* a megtérülésben. Nem hitt abban, hogy a tized hét áldását (amit a korábbi újságunkban leírtunk), azt ő vissza tudja kapni. Gyakorlatilag így számára *semmit nem használt* a mennyei folyószámlája. Pedig az létezett, mivel ő tizedfizető volt. Természetesen idővel megtanult *bízni* Istenben, és nyugdíjasként nagyobb hittel, nagyobb bizalommal, sokkal *sikeresebb* volt, mint amikor aktívan üzletemberként dolgozott.

Sok tizedfizető és adakozó úgy véli, hogy semmit se kérhet vissza Istentől. Ez helytelen látás. Mert igazából ők nem is tudják, hogy mit mond az Ige a tizedről és az adakozásról.

Az Igén való *elmélkedés* által, *szilárdíthatod* meg a szívedet a szövetségben. Abban a *szövetségben*, amit Isten kötött az emberrel. Ez a mai napon is áll, sőt egy *jobb szövetségbe* kerültünk Jézus Krisztus által. Ezt mondja a Biblia. Erőteljesebb és jobb szövetségbe.

Egyszerűen el kell hinned két tényt, s ezt valljuk meg együtt: Én hiszem, hogy Isten Igéje *igaz* és *működik* a számomra! Ez a két tény! Isten Igéje igaz és soha nem változik. Mert olvastuk, hogy változásnak az árnyéka sincs meg Istennél. Ez az alkotmány nem fog változni. Ez a Könyv nem fog változni, garantálom. Ez örökérvényű.

Az *elmélkedés* röviden úgy fogalmazható meg, hogy az *Igén tartod a gondolataidat*. Mert sok esetben a gondolatok el akarnak szabadulni, mint egy kiskutya, amikor sétáltatják. A *gondolatainkra* is *pórázt* kell tenni, hogy csak addig menjenek, amíg engedjük és vissza kell terelni őket az Ige medrébe.

Amikor igei *megvallásokat* teszünk a kék vagy a zöld imakönyvből, vagy csak úgy szellem által, akkor ennek van még egy jó hatása. Nemcsak a *magvetés*, hogy jó magot vetünk, hanem közben az *elménk megújul*.

Mert a saját fülünkkel *visszahalljuk* az Igét, és a *hit az Igébe van belecsomagolva*. Amint *halljuk* az Igét, a hit *megragadja* a szívünket. Amit hittel *kimondasz*, innentől kezdve az *valóságba* jön. Megkapod, amit kimondasz, de ehhez hit kell. Nem befékezett vagy leblokkolt hit.

Ez volt az *üzleti ajánlat* a számotokra mára. Azt hiszem, hogy a gazdag ifjú történetét még senki nem olvasta ilyen szemszögből. Amikor Isten *kijelent* dolgokat, azok nagyon érdekesek, és lehet rajtuk csemegézni.

A szavakról, a *szavak fontosságáról* a múlt héten is szóltunk, sőt előtte is. Most két bizonyságot mondok. Ami egyrészt a *szavak erejére* épül, másrészt pedig a *megszilárdított szívre*. Nekünk szilárdan kell állnunk az Igén.

A tegnapi pesti alkalom elején volt egy bizonyság. Kecskemétiek voltak fönt egy egész busszal, és közülük egy középkorú férfi a következő bizonyságot tette: Érzett valamit a nyelvén. Elment az orvoshoz, vizsgálgatták, szövettant vettek és a végén, amikor behívták, azt mondták, hogy hát ez bizony egy tumor. De még nem tudták, hogy jó vagy rossz indulatú. Ez később derült ki. Azt mondta ez az ember hittel, hogy már pedig az *nekem nem lehet*. Ha már választani kell, hogy rossz vagy jó indulatú, akkor jóindulatú legyen.

S az eredmény mit hozott ki? Jó indulatú. És továbbra is megállt az Igén, megállt az ígéreten, hogy ez neki nem lehet. Amikor visszament a doktornőhöz, mondta, hogy úgy érzi, mintha kisebb lenne. A doktornő meg azt mondta: én meg nem is találom! Tudjátok, hogy ez miért van? Mert ő *állhatatos* volt az Igén. Megállt az Igén. Nem ingadozott, hogy talán van, meg talán nincs. Hanem *kijelentette*, hogy ez nekem *nem lehet*!

Sokszor elhangzik a tanításokban az, hogyha jön egy krízis helyzet, egy vészhelyzet, egy baleset, vagy valami, ami hirtelen hatással jön, akkor *az lesz* meg, amit akkor ott *először kimondasz*. Ez az ember azt mondta, hogy nekem az *nem lehet*. S amikor azt mondta a doktornő, hogy itt nem látok semmit, akkorát hallelújázott, hogy megijedt a doktornő.

Másik bizonyság az pont az ellenkezője ennek. Elöljárónk volt egy családnál. Az apuka a ráknak az utolsó stádiumában volt. *Imádkozott* érte és olyat tett, amit a gyengesége miatt már nem tudott megtenni. Fölállt és körbejárta az asztalt. *Megragadta* az igazságot. Másnap fogta a botját és lecsapta az asztalról, hogy ez nekem nem kell, én *meg fogok gyógyulni*.

A felesége és a lánya hitt a természetfeletti gyógyulásban, csak az édesanyja nem. S ő azt mondta, hogy fiam, hát te hagyod, hogy ezek bolonddá tegyenek téged? Gyorsan feküdj vissza pihenni, hiszen azt mondták az orvosok, hogy neked már nincs kiút, nincs mentség. S az ördög meglopta, mert azért jön, hogy az Igét kilopja az emberek szívéből. Nem egyszer hallottátok ezt. És el is temette már a fiát. A *szavak* és az *állhatatosság*, megállni az igazságon. Mert tudod, hogy ez mennyire fontos?

Gyógyító sor következik, imádkozunk értetek, áldást mondunk felettetek. Jézus hogy tette? A kezét tette rájuk, ha azt kérték. A kézrátétel egy *pontkontaktus*. A kézrátételes ima során az Isten *ereje kiárad*. Az imádkozó személy olyan, mint a rezsó zsinór. Mert a rezsót a konnektorral mi köti össze? A zsinór. Ha nincs zsinór, nem működik a rezsó.

A gyógyító sorban is ez történik. Isten *természetfeletti* ereje megérinti a *természetes* testet, és néha olyan erővel történik ez a megérintés, hogy nem tudnak állva maradni. Bátran vesd Jézus karjaiba magadat, és ne törődj semmivel – szoktuk bátorításként mondani. A hit kezével nyúljatok ki a gyógyulásért és vegyétek birtokba.

A kelmékre tesszük a kezünket, és Isten ereje beáramlik a ruhadarabokba, és úgy tárolódik, mint az akkumulátorban az áram. És így haza tudjátok vinni Isten jelenlétét. A beteg testekre otthon rátéve Isten ereje működésbe lép és a *kenet megtöri* az igát.

Van ott fenn egy ország! Pál apostol azt írja, hogy aki a *szívében hiszi*, hogy Jézus Krisztus meghalt és feltámadt, és ezt a *szájával kimondja*, üdvözül. Egy *döntésbe* kerül az, hogy egy ember megnyerje az *örök életet*. És a döntésen túlmenően pedig a *hitünk megvallása* a fontos.

Erre hozták létre a *Hiszek egy* imáját, amit azt hiszem, mindenki ismer. Ez a keresztény hit alapja. Egy imát fogok előre mondani, és megkérlek benneteket, hogy hittel, hangosan, teljes szívvel, őszintén mondjátok utánam:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért.
Kérlek Jézus, legyél az életem Ura, Megváltója és Gyógyítója.
Teremts újjá engem!
Elfogadlak Téged, mint Megváltómat, Uramat és Gyógyítómat.
Hiszem, hogy Te beköltöztél a szívembe a hittel elmondott imám által.
Megváltást nyertem és újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm Úr Jézus az örökéletemet. Ámen.

Amikor a Római levél alapján – ahogy most mi is tettük – elfogadja az Isten nélkül élő ember Jézus Krisztust élete Urának és Megváltójának, akkor a belső embere, azaz az ember *szelleme újjáteremtődik*, Isten újjáteremti. Mert az ember három részből áll: a szelleme az igazi valója, amit nem látunk, van lelke és a testben él. Ezért fontos gyülekezetbe járni hétről-hétre, hogy az Úr tanítson bennünket.

Tehát megvan a *mennyei állampolgárság*, az útlevél! Nagyon sokan hisznek Istenben, Jézusban, csak senki nem mondta el nekik, hogy hozzanak egy *döntést*, és *vallják meg*, tegyék életük Urának az urak Urát, és a királyok Királyát!

Van egy másik imádságunk, ami nagyon fontos, ez pedig a Szentháromság harmadik személyének, a Szentléleknek, vagy ahogy az eredeti szöveg mondja, a Szent Szellemnek a befogadása. Ez történt Pünkösd napján a felsőházban. Együtt voltak, imádkoztak és megjelent a Szent Szellem kettős tüzes nyelvek a zúgó szél kíséretében.

Minden nap megélheted a pünkösd-napi élményt, ha befogadod Isten Szent Szellemét, a Szentháromság harmadik személyét. A Lukács Evangélium 11,13 azt mondja, hogy semmi mást nem kell tenni, csak *kérni*. Isten pedig nagy-nagy örömmel adja oda a Szent Szellemét mindazoknak, akik kérik. Ezt az imát szintén együtt mondjuk:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, ha valaki Jézus nevében kéri tőled a Szent Szellemedet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért drága Mennyei Atyám, a Te Igéd alapján Jézus nevében, kérem tőled a Szent Szellemedet. Töltsd be a szívemet, a Szent Szellemeddel. Keresztelj meg a Szent Szellemeddel.

Köszönöm Mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod. Ezért hitben vallást teszek: teljes a szívem, a Szent Szellemeddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést. Köszönöm drága Mennyei Atyám, köszönöm Jézusom, a Szent Szellem örökké bennem él, velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen!

Megtanulhatjuk, hogy milyen hatalmunk van Krisztusban, és hogyan alkalmazzuk. Hogyha időnként egy tanítás *ütős*, nem kell az elől elmenekülni vagy mellőzni. Isten azért adja, hogy ki tudjuk magunkat *igazítani*. Sőt, az ilyen tanításokat igen meg kell ragadni.

A *csoda* akkor jön, ha megtanulsz befogadni, hitben *befogadni*, Istentől befogadni. A *szádat az Igéhez igazítod*, mert csak a *hit szavai* hoznak jó gyümölcsöt. Ha kudarc van, az attól is lehet, hogy sok esetben az Ige *nem kerül be* az illető szívébe.

Ha nem az Ige van a szívünkbe, akkor előfordul még a keresztények esetében is, hogy *selejtet szólnak*, bolondságot. A *legnagyobb probléma a szájjal* van. Mert a rossz magok *csökkentik* a termőképességet.

Az Ige az *igazság*, más ehhez mérten minden más értéktelen. Azért értéktelen, mert *nincs benne élet*. Élet csak az Igében van. Az Igében benne van *Isten DNS-e*. Magyarul örökítő anyag. A mag tudja, hogy kikelve ugyanúgy kell neki kinézni, mint amit elvetünk.

Jézus a kísértés során is az *Igét szólta*. Ha jön a füstös képű, és sugdolózik, kísértésbe eshet valaki. Akkor vedd elő az Igét és mond meg neki, hogy *meg van írva*. Ha a szívben nincs Ige, akkor oda *beszivárog* a félelem.

Hogy egy keresztény hogyan teszi tönkre a *saját életét* a helytelen kimondott szavaival, az az ő dolga. De amikor egy keresztény egy *gyülekezetet* próbál fölrobbantani, akkor viszont a pásztornak be kell avatkoznia. A gyeplőt vissza kell venni a kezébe.

Egy régebbi tanításában mondta elöljárónk: Ha téged mindenki elhagyott, az a bolond beszéded miatt van. Vannak olyan pásztortársaink, akik panaszkodnak ez miatt. Nagyon fontos a száj, a szavak megválogatása.

Még két bizonyság az állhatatosságról. *Megállni szilárdan* azon a vonalon, amit hiszek. Egy nőtestvérem évekkel ezelőtt mondta a férjének, hogy ne szombaton legyen a disznóvágás, mert nekem akkor alkalmam van. Férje nem vette komolyan. Szombaton volt a disznóvágás, és mit tett a pásztor? Fogta magát, a megszokott időben elindult az alkalomra. Párja megkérdezte, hogy hova mész? Én mondtam neked, hogy ne szombaton legyen a disznóvágás! Lehet bármikor, de nem szombaton, az az Istené. Nem tudsz kihagyni egy alkalmat? Nem! Volt egy kis dunnyogás, de innentől megtanulta, hogy szombaton nincs más.

Másik eset: pénteken volt az alkalom ezen a településen. Azt mondta a férj, hogy nagy a hízó, pénteken legyen levágva, és szombaton legyen a feldolgozás. Azt mondta a feleség, hogy jó, rendben van. Így nem látta veszélyeztetve a pénteki alkalmat. Aztán egyszer azt látja, hogy olyan lendületbe volt a böllér, hogy már szedik szét a disznót, és már pénteken dolgozzák fel. Mondja: nem erről volt szó, hanem arról, hogy szombaton lesz feldolgozva. Ebédre várták volna, hogy a háziasszony süti a pecsenyét, ahogy szokás disznóvágáskor. Hát fityiszt kaptak, mert azt mondta a háziasszony: nem, mert én nem akarok kihagyni egy alkalmat sem, mert akkor engem veszteség érne! Onnantól kezdve ez a férj is megtanulta, hogy alkalom napján nincs disznóvágás.

Lehet hogy kellemetlen az első szituáció, de *érvényt kell szerezni* az Igének, *Krisztus elsőbbségének*, mert ha behódol valaki a világnak, akkor minden más akkor lesz, amikor az istentisztelet van. Ez fontos két bizonyság a számunkra, építő.

Az Úr gyarapít. Az Úr meg tudja *sokszorozni* a pénzünket. Egyik keresztény már a karácsonyi bevásárlás lázában a testvérének szándékozott venni egy márkás termo plédet. Először is az akciós katalógusban nincs benne. Az üzletben az egyikre ki van írva, hogy félárú. És mivel kéket szeretett volna, s azt az Úr tudta, csak a kék volt leárazva 50%-al. Így az Úr mennyivel sokasította meg a pénzét? Legalább 4000 forinttal.

Hálát adunk az Istennek ezért a helyért és ti is adjatok bőséges hálát mindenkor érte.